

«Безпека соціально-економічних процесів в кіберпросторі», 27 березня 2019. – Київ : Київ. нац. торг.-екон. ун-т. – С. 77-78.

3. Парадигма інноваційного розвитку в умовах ринкової трансформації : монографія / Е. М. Забарна, О. М. Козакова, В. А. Чередниченко [та ін.] ; за заг. ред. Е. М. Забарної ; Одес. нац. політехн. ун-т. – Херсон : Олді-плюс, 2019. – 92 с. <http://dspace.opu.ua/jspui/handle/123456789/8458>

ІНВЕСТИЦІЙНИЙ КЛІМАТ ЯК ФАКТОР РОЗВИТКУ СПІЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ В УКРАЇНІ

*Корінний С. О., к. е. н., доцент,
Клінтухов О. О., студент,
Запорізький національний університет*

В сучасних умовах модернізації економіки України виникає необхідність розвитку спільного підприємництва з залученням іноземного капіталу. Організація та розвиток діяльності підприємств з іноземними інвестиціями є способом виходу держави з самоізоляції, засобом інтеграції її до світових систем господарювання і міжнародного розподілу праці. Підприємства за участю іноземного капіталу виступають найбільш прогресивною, конкурентоспроможною формою господарювання, інструментом формування ринкових відносин в економіці України.

Інтеграція України до світової системи господарювання є важливою умовою виходу на нові ринки збуту та зміцнення конкурентних переваг вітчизняних підприємств. Цей процес передбачає широке залучення і використання іноземного капіталу, що зумовлено недостатнім обсягом внутрішніх ресурсів, особливо у сферу, що визначається незадовільною конкурентоспроможністю на зарубіжних ринках. Перспективи успішної роботи багатьох вітчизняних підприємств та ефективність національної економіки загалом значною мірою

залежить від рівня та якості управління процесом залучення іноземного капіталу, що проявляється у формах та методах залучення і використання іноземних інвестицій. Однією з таких форм, як свідчить досвід країн з перехідною економікою, є спільні підприємства [1, с.170].

Стаття 3 Закону України «Про режим іноземного інвестування» визначає, що однією із форм здійснення іноземного інвестування в Україні є часткова участь іноземних інвесторів у підприємствах, що створюються спільно з українськими юридичними і фізичними особами, або придбання частки діючих підприємств [2]. Спільні підприємства, які створюються компаніями двох або більше країн, дають можливість поєднати ресурси, досвід, зв'язки. Створення спільних підприємств в Україні на сьогодні є актуальним та позитивним, оскільки спільні підприємства дають значні інвестиції та нові технології управління, стимулюють процес виробництва в Україні конкурентоспроможної продукції, полегшують її вихід на міжнародні ринки.

За даними Держстату у 2017 році в економіку України іноземними інвесторами з 76 країн світу вкладено 1630,4 млн.дол. США прямих інвестицій (акціонерного капіталу) [3]. До основних країн-інвесторів належать Кіпр – 25,6 %, Нідерланди – 16,1%, Російська Федерація – 11,7%, Велика Британія – 5,5%, Німеччина – 4,6%, Віргінські Острови (Британія) – 4,1%, і Швейцарія – 3,9%. Провідними сферами економічної діяльності, за обсягами освоєння капітальних інвестицій, у 2017 році залишаються: промисловість – 33,1%, будівництво – 12,3%, сільське, лісове та рибне господарство – 14,0 %, інформація та телекомунікації – 4,1%, оптова та роздрібна торгівля; ремонт автотранспортних засобів і мотоциклів – 7,0%, транспорт, складське господарство, поштова та кур'єрська діяльність – 8,7%, державне управління й оборона; обов'язкове соціальне страхування – 7,4%.

У рейтингу Doing Business 2018 Україна піднялась на +4 пункти і посіла 76 позицію зі 190 країн світу. Найбільший прогрес Україна продемонструвала у таких складових рейтингу: +105 пунктів (за 140-го на 35-те місце) по компоненту «одержання дозволів на будівництво» – завдяки зменшенню пайової участі в Києві з 10 до 2% та зниженню вартості послуг з технагляду; + 41 пункт по «сплаті податків» за зменшення та уніфікацію ставки ЄСВ [4]. Також, слід відзначити, що у рейтингу агентства Moody's Investors Service Україна покращила свій кредитний рейтинг в міжнародному економічному списку [5]. Він змінився з Саа3 до Саа2, що означає зміна прогнозу зі «стабільного» на «позитивний». Так, на поліпшення показників вплинуло проведення структурних реформ в Україні, що допомогло країні впоратися з борговим навантаженням і поліпшити позиції на зовнішніх ринках. Крім того, у рейтингу Глобального індексу конкурентоспроможності (ГІК) 2017/2018 Україна покращила свої позиції на 4 пункти і зайняла 81 місце серед 137 країн світу, які досліджувались (у ГІК 2016/2017 – 85 місце серед 138 країн) [6].

Таким чином, Україна залишається привабливою для інвестицій, водночас вона не знаходиться осторонь світових процесів, є достатньо інтегрованою у світове господарство і порушення макростабільності на зовнішніх ринках має свій відголос в Україні.

Список використаних джерел

1. Олександренко І. Спільні підприємства як форма залучення іноземного капіталу / І.Олександренко. – Економічний аналіз. – 2008. – Вип.2(18) . – С.168-172.
2. Петренко П.Д. Спільні підприємства у контексті чинного законодавства [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.minjust.gov.ua>.

3. Державна служба статистики України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>
4. Doing Business 2018 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://russian.doingbusiness.org/ru/data/exploreeconomies/ukraine>
5. Moody's Investors Service [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.moody's.com/>
6. Україна поднялась в рейтинге глобальной конкурентоспособности [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.epravda.com.ua/rus/news/2018/10/17/641667/>.

СТАНОВЛЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПАРАДИГМИ ЕКОНОМІЧНОЇ ТЕОРІЇ ГРОШЕЙ

*Волкова Н. І., к. е. н., доцент,
Палагін О. О., студент,
Одеський національний політехнічний університет*

Економічна наука останніх десятиліть характеризується суттєвими змінами, які стосуються як предмета її дослідження, так і основних її методів і підходів. Матеріальна основа цих змін пов'язана із становленням інформаційного технологічного способу виробництва, який призводить до радикальних змін в способах поєднання факторів виробництва і до затвердження нової системи суспільних відносин, яка повинна стати суспільною формою руху інформаційних технологій. Головною рушійною силою інформаційної економіки стають не виробництво і споживання матеріальних благ, а виробництво і споживання інформації як в речовій формі (продукти високих технологій), так і в неречовій, що стає визначальним фактором розвитку не тільки економіки, але й всього суспільства в цілому.

Областю інформаційної парадигми розвитку суспільства є різні аспекти соціально-економічних процесів і явищ, в тому числі і теорії грошей, яка може бути досліджена в рамках субстанціональної теорії інформації. Категорія грошей є категорією